

Editorial

Milí čtenáři,

prožíváme nyní dobu pandemie Covid-19, která byt s sebou nese nejrůznější nejistoty, přivádí nás k tomu, abychom byli mentálně elastičtí. Právě nyní si můžeme uvědomit, jak jsou určité naše způsoby uvažování stereotypní, jak přes naše zvyky nejsme schopni vidět optikou nové doby, kterou vykreslil sv. Jan Pavel II. v apoštolském listě *Novo millennio ineunte*. Svatý papež nás vedl k odvaze překročit práh naděje, zajet na hlubinu a spustit síť. Právě „vítr Boží prozřetelnosti“, tj. událostí, které prožíváme, nás odvál od břehu na hlubinu, abychom tam spustili síť. Jsou to komunikační sítě internetu? Jsou to jistě sítě – spojnice – bratrské lásky, utkané trpělivostí a pokorným smýšlením. Sítě jsou dlaněmi lásky, zatímco znamením pyšné sebelásky jsou kotvy, které násilně drží loď, aby nemohla dále plout. Doba koronavirová je dobou pohybu, elasticnosti našeho smýšlení a jednání. Je na nás křestanech, abychom tuto elasticitu naplnili dobrem.

Mnohým se zdá, že církevní zákon je něco rigidního a zkostnatělého. Avšak kanonické právo překvapivě odnaučuje pohodlnému formalismu a učí námaze opravdového zájmu o spásu duší. Jak velmi se mýlí ti, kdo si myslí, že kanonické právo je překážkou rozvoje života církve! Je to podobné, jako by někdo tvrdil, že konstrukce letadla je překážkou jeho letu. Skutečně důležité bývá to, co je neviditelné. Ano, i tato doba nás nutí odstoupit od povrchních úsudků a názorů a uvědomit si důležitost podstaty. Obraz církve jako letadla nás učí, že nelze jen leštit zevnějšek, přestříkat ho jinou barvou, ale především je třeba pečovat o vnitřní konstrukci a motor. Symbolem „motoru“ církve je její hlavní činnost – péče o spásu člověka. Virus, latinsky významově „jed“, je charakteristický malým množstvím, majícím velký dosah. V biblickém významu se jedná o „kvas Zlého“. Zdá se, že přidáním jedu relativismu (jež někteří pokládají za aditivum) do paliva motoru církve její činnost vylepší, jenže jed nemůže působit jinak, než škodlivě. Ježíš přirovnává Boží království také ke kvasu, který žena vloží do díže, až všechno prokvasí. Je to kousek dobra, rovněž s velkým dosahem, má moc způsobit proměnu. Takové – jako kvas – mají být „děti světla“, které solí své víry proměnění zemi k dobru a zdraví a odrelativizují šířící se zhoubnou mentalitu.

Přeji vám, milí čtenáři, aby četba následujících textů přispěla k „údržbě motoru“ vaší víry, a aby vám studium právních článků tlumočilo svědectví, že církev není zkosnatělá, ale že její „konstrukce“ daleko přesahuje možnosti, které jsme zatím objevili a uplatnili. Proč létat s tryskáčem jako s větroněm? Zmíněný apoštolský list nás nabádá letět s odvahou třetím tisíciletím. Kéž využijeme k dobru všech možností, které nám tato doba poskytuje!

Mons. Karel Orlita
prezident AKP